

**ΕΠΑΝΑΛΗΠΤΙΚΕΣ ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ
Γ΄ ΤΑΞΗΣ ΗΜΕΡΗΣΙΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΥΚΕΙΟΥ- Δ΄ ΤΑΞΗΣ
ΕΣΠΕΡΙΝΟΥ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2013 - ΕΞΕΤΑΖΟΜΕΝΟ
ΜΑΘΗΜΑ: ΛΑΤΙΝΙΚΑ ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ**

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΘΕΜΑΤΩΝ

A1. ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Κάποτε πια η κοπέλα, κουρασμένη από την πολλή ορθοστασία, ζήτησε από τη θεία της να της παραχωρήσει για λίγο τη 'θέση' της. Τότε η Καικιλία της είπε: « Ευχαρίστως σου παραχωρώ τη θέση μου». Λίγο καιρό αργότερα τα ίδια τα πράγματα επαλήθευσαν τα λόγια αυτά. Πέθανε δηλαδή η Καικιλία, που, όσο ζούσε, ο Μέτελλος την αγάπησε πολύ. έπειτα ο Μέτελλος παντρεύτηκε την κοπέλα.

Ο Κούριος και ο Φαβρίκιος, αρχαιότατοι άνδρες, και οι Οράτιοι, πιο αρχαίοι από αυτούς, συνομιλούσαν με τους σύγχρονους τους καθαρά και με διαύγεια. Ούτε των Σικανών, ή των Πελασγών, οι οποίοι λέγονται ότι πρώτοι κατοίκησαν την Ιταλία, αλλά της εποχής τους τις λέξεις χρησιμοποιούσαν. Εσύ όμως, σα να μιλάς τώρα με τη μητέρα του Ευάνδρου, χρησιμοποιείς λόγια ξεπερασμένα εδώ και πολλά πλέον χρόνια, γιατί θέλεις κανείς να μη ξέρει και να μη καταλαβαίνει, τι λες.

B1. longa	→ longiora
sibi	→ mihi
sede	→ sedum
paulo	→ minime
res ipsa	→ rei ipsi
multum	→ plurimum
Fabricius	→ Fabrici
antiquissimi	→ antique
viri	→ viris
suis	→ nostris
primi	→ priorum
matre	→ matrum
Evandri	→ Evander
neminem	→ nullius

B2. stetisti
cessissetis
dicentur
confirmemus
moritur, moriturus
vivere
duc
loquentem
cultum, cultu
utuntor
sciatis
voluisse, velles

- Γ1α.** mora : αφαιρετική της αιτίας στο fessa.
standi : γενική γερονδίου ως συμπλήρωμα (γενική αντικειμενική) στο mora
sibi : δοτική προσωπική χαριστική στο cederet
paulo : αφαιρετική του μέτρου ή της διαφοράς στο post
viri : παράθεση στα Curius et Fabricius
primi : επιρρηματικό κατηγορούμενο της σειράς.
Evandri : γενική κτητική στο matre.
scire : τελικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο vis.

Γ1β. matertera, mihi paulisper loco cede.

Γ1γ. Caecilia dixit puellae se libenter illi sua sede cedere.

Γ2α. coulisse: ειδικό απαρέμφατο, αντικείμενο στο dicuntur με υποκείμενό του το qui, που βρίσκεται σε ονομαστική, διότι έχουμε άρση του λατινισμού του ειδικού απαρεμφάτου, λόγω της εξάρτησής του από ρήμα παθητικό, προσωπικό και λεκτικό (dicuntur)

Γ2β. Δευτερεύουσα υποθετική παραβολική, που εκφέρεται με υποτακτική, επειδή η σύγκριση αφορά μια υποθετική πράξη ή κατάσταση, χρόνου ενεστώτα (loquaris), γιατί εξαρτάται από αρκτικό χρόνο (uteris) και δηλώνει το σύγχρονο στο παρόν. Είναι επιρρηματική και λειτουργεί ως β' όρος σύγκρισης.

Γ2γ. postea puella in matrimonium ab eo ducta est.
qui se primos coluisse Italiam dicunt

Επιμέλεια απαντήσεων: Φροντιστήρια "Κελάφας"